

δεν κατορθώνει τίποτα, άλλαξε πολιτική κ' έκαμα στενή φιλία με την Τουρκία. Μόνον τον καιρό του Βοναπάρτε είχε υποχρεωθεί ή άλλη Ευρώπη να ένωθή για να τον πολεμήση. Έπρεπε να έρθη σήμερα ένας άλλος Βοναπάρτε, με τα φιλόδοξα και κατακτητικά σχέδια εκείνου, με τη στρατηγική του ικανότητα και με τί θέσι του σαν αρχηγού μεγάλου κράτους, για να συμβή πάλι το ίδιο και για να μοιραστή ή Ευρώπη σε δύο. Άλλά και σε αυτή την περίστασι είναι πολύ άμφιβολο αν εμείς θα είχαμε κανένα κέρδος, για όποιο από τα δύο μέρη κι' αν ήθελε υπερισχύσει. Αυτόν τον γενικόν ευρωπαϊκόν πόλεμο τον έπεριμέναμε και τώρα ύστερα για να δυνηθούμε να πάρουμε την Κρήτη. Και πόν έπεριμέναμε και τον έζητούσαμε να γένη έπιτήδες για μ'ας και για να μπόρσωμε να εγκαταστάσωμε με το μέσον του Βάσσου την ευνομία και την ταξι και τη δικαιοσύνη εκεί. Μεγάλος και άγιος σκοπός, όπου άξιζε βέβαια να μπερδευτή ή Ευρώπη σε έναν γενικόν πόλεμο και να πεσοοπή για τοϋτο. Είχαμε λάβει την τύχη να ιδούμε και το αντίγραφο μιανής αποφάσεως του δικαστηρίου του στρατού της κατοχής, ύπ' αριθ. 1, που έκταδικάσε έναν κλέφτη, και που είχε φροντίσει ο Βάσος να το στείλη έγκαιρώς και είχε δημοσιευθεί με περηφάνεια από τας έφημερίδας μας! Η Γαλλία κολακείει τη Ρουσία και ίσως να της ύπόσχεται υποστήριξι σε τίποτ' άλλο· αλλά σε τί; Για ν' αποφασιση ή Ρουσία να κάμη έχθρδ ή Γερμανία προς χάρι της Γαλλίας χρειάζεται πολύ. Μερικοί στο πληθυσμό αυτο Γαλλίας και Ρουσίας βλέπουν το σχέδιο μιάς συμμαχίας για τη λύσι του ανατολικού ζητήματος, με τη συνδρομή και της Αουστρίας και Γερμανίας. Δεν θα ήτουν άπιθανο τοϋτο, και θα το έπίστευα κ' εγώ, αν δεν έβλεπα τή στενή φιλία που ένώνει σήμερα το Σουλτάνο με τη Γερμανία και τη Ρουσία. Και δεν είναι φιλία μόνον με λόγια αυτή, αλλά είναι φιλία με πράγματα και με καμώματα· κι' όχι με πράγματα και καμώματα μικρά· ή με τρις σημασίας, καθώς θα ήτουν ή υπόθεσι της Κρήτης, αλλά σημασίας μεγάλης καθώς είναι ή υπόθεσι του έξολοθρευμού των Αρμένιων. Ειλικρινής φιλία με τον Σουλτάνο και σχέδιο λύσεως του ανατολικού ζητήματος (για το παρόν τουλάχιστον) δεν συμβιβάζεται. Το πρώτο είναι γεγονός άποδειγμένο και αναμφισβήτητο· το δεύτερο είναι μιά βέβαιη εικάσι· που έξουδετερονείται από το γεγονός εκείνο. Μπορεί, και με όλα αυτά, να σφάλω· αλλά έτσι είμαι υποχρεωμένος εγώ σήμερα να κρίνω και να συμπεράνω. Συμμαχία μεταξύ Γαλλίας και Ρουσίας έναντιον της Γερμανίας φίνεται πολύ άπιθνη και σχεδόν άπιστευτη. Η Γερμανία σε τέτοια περίστασι θα είχε βοηθούσ ην Αουστρία, την Τουρκία, την Ιταλία και την Άγγλία, έπειδή είναι φανερό όπως ένας από τους σκοπούς εκείνης της συμμαχίας θα ήτουν και ή κατάλυσι του Τουρκικού κράτους. Συμμαχία μεταξύ Γερμανίας και Ρουσίας για άλλους σκοπούς, αυτό θα ήτουν πιθανώτερον. Η Γαλλία προετοιμάζεται στρατιωτικώς από ένα μέρος, κολακείει τη Ρουσία από το άλλο. Δεν είναι δύσκολο ή Γαλλική κυβέρνησι με τοϋτο να θέλη να δημοκοπή για να παρηγοριέται ο κόσμος της και να έχη την ύπομονη να περιμένη. Το ίδιο κάνει και ή Ιταλική κυβέρνησι, και το ίδιο εκάναμε πάντα κ' εμείς από τον καιρό της μεταπολιτεύσεως ως στην ώρα που είχαμε και ή ίδια ή κυβέρνησι τα μυαλά της κ' έβγήκε με το σπαθί στο χέρι. Για ν' αποφασιση ή Γαλλία να κάμη τον πόλεμο μεναχή της έναντιον της Γερμανίας, καθώς τον είχε κάμει το 1870, δεν θα το αποφασίσει ποτέ· και το δηολογεί και ή ίδια και δίνει να το έννοήση τοϋτο και στον λαό της με τη συμμαχία που σ' αλήθεια ή στα ψέμματα προσπαθεί να κάμη με τη Ρουσία. Κι' αν ή Γαλλική κυβέρνησι δεν δημοκοπέι, τότες θα είπει όπως περιπαίζεται από τη Ρουσία. Όσο για την Ιταλική κυβέρνησι που την έχουον μπάσει στον χορό της τριπλής συμμαχίας και την υποχρεούσιν να ξεοδύη τα μαλλοκέφαλά της, αν δεν δημοκοπέι κ' εκείνη, θα είπει όπως περιπαίζεται από τη Γερμανία. Όσο κι' αν έν' ο σκοπός της και το κάνει για να μπορη να δικαιολογή τη διατήρησι της στρατού που θα τη χρησιμοποιέι προς υποστήριξι της και προς υποστήριξι της δικαιοσύνης σε μιά περίστασι, που δεν θα ήτουν άπιθνη ή επανάστασι των δημοκρατικών. Δεν βλέπω ποίο κέρδος θα έμπορούσε να έχη ή Ιταλία από την τριπλή συμμαχία. Σε περίστασι ενός πολέμου των τριών συμαχών με

τη Γαλλία, αν ο πόλεμος έλάθαινε καλήν έκβασι για τους τρεις συμαχούς, ή Ιταλία θα άνταμείδοτον παίρνοντας τη Σαβόγια, ίσως και την Κόρσικα. Άλλά πώς είναι δυνατόν να γένη αυτός ο πόλεμος; Η Γερμανία δεν έχει κανένα συμφέρον για να τον προκαλέση και ή Γαλλία πάλι, για να το κάμη, θα ήτουν ανάγκη να έχη κι' αυτή συμαχον δυνατόνε όπου δεν βλέπω σε ποίο μέρος θα τον εύρισκε. Ποιός από τους άλλους θα ήτουν τόσο τρελλός για να μπερδευτή σε έναν πόλεμο τέτοιον, όπου ή έκβασι του θα ήτουν άμφιβολη, για τον σκοπό να πάρη ή Γαλλία την Άλσατία και Λοραίνα; Κι' άφου ή περίστασι ενός πολέμου με τη Γαλλία είναι πάρα πολύ άπιθνη, δεν βλέπω ποιά άλλη περίστασι θα έμπορούσε να παρουσιασθή για να δυνηθή ή Ιταλία να ώρηθη και ή άποζημιωθή για τας θυσίας όπου σήμερα έν' υποχρεωμένη να κάμη. Και δεν βλέπω με ποιον τρόπο θα έκαστόθον να λάβη το Τυρόλο από την Αουστρία ή να λάβη κάτι άλλο στην Ευρώπη ή όσω από την Ευρώπη. Η τριπλή συμμαχία δεν είναι άλλο παρά ένα σκιαχτρο προετοιμασμένο από τον Βισμαρκ και προωρισμένο να έμποδισή τη Γαλλία να κουνηθή θά έλεγα όπως ο Βισμαρκ να είχε προβλέπει και για την περίστασι μιάς συμμαχίας της Γαλλίας με τη Ρουσία. Άλλά τοϋτο από το λέω, έπειδή τέτοια περίστασι είναι πολύ άπιθνη, και έπειδή σε τέτοια περίστασι θα έπαρουσιάζονταν άμείως και χωρίς προηγούμεναις συμφωνίας οι συμαχοι για τη Γερμανία.

Ενώ που ή θέσι των πραγμάτων στην Ευρώπη ήτουν αυτή που έζησετα, ενώ εξέραμε πώς ή Ρουσία για ένα ή άλλο συμφέρον όπου δεν μ'ας είναι γνωστό ύποστηρίζει την Τουρκία και την άκεραιότητα της Τουρκίας, ενώ εξέραμε όπως Γαλλία και Γερμανία ύπηρετούν αυτήν την πολιτική της Ρουσίας, ενώ εξέραμε όπως ή Αουστρία, για τή θέσι της, έν' υποχρεωμένη να πηγαίνη ζοπίσω κι' αυτή, εμείς χωρίς να μιλήσωμε με κανέναν και χωρίς κανέναν να μ'ας ύποσχεθή μιάν ύποστήριξι, έσχεδιάσαμε να πάμε να πάρουμε κατοχή στην Κρήτη έν όνόματι του ψήλου μας Κυρίου, κάνοντας τον συλλογισμό όπως ή ή Ευρώπη θα σβαστεί το τετελεσμένο γεγονός, ή ή Άγγλία με την Ιταλία, που συμπαθούν προς εμάς κι' όπου άνηγωνίζουον το μεγάλο μας το δικη, θα κηρύξουον τον πόλεμο των άλλων για την άγάπη τη δικη μας και για να μπόρσωμε εμείς να κρατήσωμε άνεμόλητη την Κρήτη. Ητουν λογαριασμός καμωμένος από τους μεγάλους πολιτικούς μας κι' από τους σοφούς κυβερνήτας μας, δύο και δύο κάνουν τέσσαρα, όπως ή το ένα ή το άλλο έπρεπε να συμβή, και μάλιστα το πρώτο, άφου ή δυναστεία μας συγγενεί με τας τρεις μεγαλύτερας αυλίας. Η Ευρώπη μ'ας έπροσκάλεσε να φύγωμε και να δεχτούμε για ικανοποίησι μας την άυτονομία της Κρήτης· με την πρότασι και την προσφορά αυτή ή Ευρώπη έδειξε όπως δεν ήθελε να μ'ας κάμη να γυρίσωμε όπισω ντροπισμένοι· τοϋτο μπορεί να το έκανε και για χάρι της δυναστείας· αλλά πώς και γιατί να γυρίσωμ' όπισω άφου ή όμορφονία της Ευρώπης ήτουν φαινομενική, ή άφου τουλάχιστον δεν είχαμε την άποδειξι πώς να μη ήτουν τέτοια, κι' άφου έπαίζουον παιγνίδι, κι' άφου ή Άγγλία έτοιμάζε να στείλη στην Κρήτη στρατό για να ύποστηρίξη τον Βάσο και την επανάστασι; Εκείναις τας ημέραις είχα παρατηρηθεί και μακρὰ στον όρίζοντα προς το μέρος της Μάλτας από μερικούς πατριώτας μιά πηννταριά κομμάρια καράβια που έρχονταν κατά ιδδ. Έπειτα άποδείχτηκε όπως ήταν κατέ σόνγερα του μαιστρου που έννοιασαν με καράβια. Έμεις είχαμε πάρει την άπόφασι και είχαμε όλοι όρκιστεί να πιστεύωμε ό,τι μ'ας έρεσε, αλήθεια ήτουν ή ψέμμα, πιθανό ή άπιθανο· κι' ό,τι δεν μ'ας έρεσε, να μη το πιστεύωμε. Και να πιστεύωμε όχι μόνον ψέμματα πλασμένα από άλλους, αλλά και ψέμματα πλασμένα από τους ίδιους· εμάς όπου τά έπλάθαμε για άπλη παρηγοριά, και σαν εκείνους όπου προσπαθούν με το πιστό να διώξουον τας κακάς έννοιαις, κι' όπου έτελείονε έπειτα να μένουον έντυτωμένα στον νου και τη καρδιά μας σαν να ήταν αλήθειαις. Κάθε φάσι έπ' ου διαπλάσσει ή πολιτικού που ν' ήτουν έννοια ή μιά τη δουλειά μας, την άγκυλιά μας, χαρά και με περηφάνια την είδεχναμε σε όλους, και την έσημειώναμ'· θά αυτή σαν ένα φάσι που έγγοϋτουον για την έπιτυχία του σκοπού μας· κάθε φάσι που να ήτουν ένάντια την έκταφροσύνη, την έκρούσαμε, και δεν την έμετρούσαμε

για τίποτα· και κάθε φάσι που να ήτουν άμφιβολη ή κι' όπου τελείως να μη μ'ας άπόβλεπε, έμεις εύρισκεμε πολύ εύκολα τον τρόπο να την έρμηνεύωμε πάντα προς το συμφέρον μας. Όσο και σε κάποια πολιτικά συμβάντα όπου δεν είχα καμμιά σχέσι με το ζήτημα το δικό μας εμείς έξετρυπόναμε με πολλήν έπιτηδειότητα αυτήν τη σχέσι όπου ήτουν πάντα, έννοείται, προς το δικό μας συμφέρον. Άφου είδαμε όπως οι Ευρωπαϊκοί στόλοι ένωμένοι είχαν βομβαρδίσει δύο και τρεις φορές τους επαναστάτας, κι' άφου είδαμε όπως οι Σκοτσέζοι δεν ήθελαν για να λάβουον τη μεγάλην ευχαρίστησι και την τιμή να σφίξουον το χέρι του Βάσου, αλλά για να γνωριστούν με τας χανουμισιαίς, κι' άφου είδαμε όπως ο Άγγλικός στόλος δεν έπαρουσιάζουον για να βιάση τα Δερδανέλια, θα έμπορούσαμε να είχαμε δεχτεί και να είχαμε ύπακούσει στην πρόσκλησι της ένωμένης Ευρώπης· αλλά έβάλαμε βási σταίς δυνάμεις μας όπου ήταν κάτι μεγαλύτερας από κείναις των Τούρκων, έβάλαμε βási στην άνδρεία των στρατιώτων μας σε αντίθεσι με των Τούρκων την άνανδρεία, έβάλαμε βási στην άναμφιβολη εμπειρία και ύπεροχή των έδικών μας των άρχηγών, έβάλαμε βási στην επανάστασι που, με την πρώτη μας μάχη, ήθελε ξεπάση στην Κωνσταντινούπολι, κ' έβάλαμε βási και στη βοήθεια που θα μ'ας έδιναν ή Σερβία και ή Βουλγαρία, έπειδή δεν ύπάρχει άμφιβολία όπως θα εκύτταζαν να ώρηθηθουον κι' αυταίς από την καλήν ευκαιρία που εμείς τους έπρομηθεύαμε. Αλήθεια δεν είχαμε μιλήσει και συμφωνήσει μεζήτους, αλλά τοϋτο έπειτα θα ήτουν φυσική και άναγκαια συνέπεια. Ίσως κάποιοι από μ'ας να έβάλαμε βási και στα έκαστομύρια, τα περισότερα σε χρυσάφι, που θα μ'ας έμπαιναν κι' όπου θα έρχονταν κατ' εύθειαν στα ίδια μας τα χέρια από τους άπανταχού φίλτιμους όμογενείς, βεβαιωμένους από μ'ας σε τρόπο που να μη τους μένη ή παραμικρή άμφιβολία για το ώραίο και το άλαθευτο της μεγάλης έπιχειρήσεως. Έπειτα, το κυριώτερο, κ' ένα άλλο· ήτουν άδύνατο που με τας πρώταις μάχαις μας, είτε ένικούσωμε είτε όχι, να μη ήθελε ξεγεραθή στην Ευρώπη το κοινό πρόηημα και ο κοινός ένθουσιασμός για εμάς ή ή κοινή άγανάκτησι κατά των Τούρκων σε έναν βαθμό που να ύποχέωθουον ή Κυβέρνηται να πάρουον μέρος. Ό ποσα ώραία πράγματα! Κι' όλα χωρίς καμμιά σκοτούρα και χωρίς το παραμικρό έξοδο. Όσοι για το ένα ή για το άλλο, αν δεν ήτουν και για όλα αυτά μεζή, ή δουλειά μας ήτουν βέβαιη και ήτουν εδπανι δεμένη, και μ'ήτε που έχρειάζονταν πολλαίς προετοιμασιαίς και πολλά έφόδια, κι' αυτη ήτουν ή γνώμη όχι μόνον της κυβερνήσεως και του παλατιού, αλλά και όλων των μικρών και μεγάλων πολιτικών μας όπου συναθροισμένοι τα έκουθεντίαζαν όλες τας ημέραις κι' όλαις τας ώραις, άφινοντας κάθε άλλη τους δουλειά, σταίς λέσχαις και στούς καπενέδες και σε όλα τα άλλα κέντρα κ' έσυχαίρονταν ό ένας τον άλλον κι' όπου δεν έτολομούσε κανέναν να τους κάμη την παραμικρή παρατήρησι από φόβο μη χαρραχτηριστή σα μισέλληνας και σαν προδότης. Αν τοϋτοι έλάθαιναν τας εμπνευσταίς τους από την κυβέρνησι και το παλάτι ή ή κυβέρνησι και το παλάτι από τοϋτους, δεν το γνωρίζω. Άπ' όσα μ'ας έσύμπερναν και μ'ας έρεσαν, δεν είχαμε άφήσει το παραμικρό που να μη το ύπολογίσωμε, ενώ που από τα ένάντια δεν είχαμε ύπολογίσει κανένα, και μ'ήτε και τα Αρμενικά έθυμόμαστε πλέον. Έβάμαμε δηλ. κάτι χειρότερα και άνοητώτερα από κείνον όπου είχε κάμει i conti senza l'oste. Αν καμμιά από κείναις τας περιστασιαίς, όπου άπάνου σε αυταίς εμείς έλογαριάζαμε, δεν έπαρουσιάζτηκε προς βοήθεια μας, τοϋτο φυσικό τω λόγω ένυβηκε έπειδή ύπάρχαν και λόγοι ένάντιοι όπου εμείς δεν έννοιαστήκαμε, καθώς θα ήτουν φρόνιμο, να τους ζητήσωμε και να τους εύρωμε, άφου είχαμε πάρει την άπόφασι να παραδεχώμαστε και να πιστεύωμε μόνον ό,τι μ'ας έρεσε. Μπορεί κάποιος από κείνους τους λόγους και να ήθελε μ'ας ξεφύγει· όχι όμως και όλοι να μ'ας ξεφύξουον, καθώς έσπεθησε. Έχρημα όσασι σε μ'ας έρημα από πο λοίπο μ'ας έρημα όσασι και να μη θέλωμε να πιστεύωμε ως και τα όσα βέβαια έμ'ας γίνονται βási, και έσπερναν και δεν μ'ας έρεσαν. Δεν είναι δύσκολο και τοϋτο· ακόμη να υπέλαβουον πρόηαις όπου να άμφιβάλουον αν ο Έτεμ έχει εμπει στη Θεσσαλία, άφου ο ίδιος εγώ είχα τύχει μάρτυρας σε μ'ας συνάθροισι όταν ένας είχε φέρει την είδησι

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

της πρώτης υποχώρησης κ' ένας άλλος είχε σηκωθεί από το σκαμνί του βλως άναμμένος κ' εφώναζε όπως τούτο είν' άδύνατο κ' επειδή ο πρώτος υποστήριζε όπως είναι βέβαιο για τον λόγον όπου ήρθαν δυό τηλεγραφήματα, τούτος τον επίπληξε με θυμό και ίσως θα τον έχτυπούσε αν εκείνος δεν ήθελε σπατάσει. Είχε κάποιον δικηγορικός κ' αυτός επειδή δεν έμπορούσε να φαντασθή πού στην έλευσιν ή οικονομική κατάστασι τή δική μας, χωρίς ν' άναφέρω για τίποτ' άλλο, πού θα ήταν τόσα νά' πώ, είχαμε επιχειρήσει πόλεμο χωρίς να είμαστε πάρα βέβαιοι για το καλό αποτέλεσμα του. Και μήτε αυτός υποπεύσθουν όπως οι κυβερνήταις εκείνοι πού τους είχε φέρει στην έξουσία όχι μόνον ή μεγάλη πλειονοψηφία του τόπου, αλλά και ή βουλευτική εύξέσκεια και ή συναίνεσι, ένωμένοι και με όλους της αντιπολιτεύσεως, και ένωμένοι και με όλους τους βαθμοφόρους πολιτικούς και στρατιωτικούς με τα ψηλά καπέλα και τ' άσπρα χειρόγρια ή με τα τρικώλια και με τα φτερά, και ένωμένοι και με όλους τους δικηγόρους και άλλους επισήμονες και είδήμονες, και με όλους τους καθηγητάς του έθνικού Πανεπιστήμιου και με όλους τους τελειόφοιτους, θα έμπορούσε να ήναι όλοι άμαθείς και άνόητοι και ζουρλοί και ξεμαρμαμένοι σε κείνον τον βαθμό. Για αυτήν τή φρόνησι και δικαίην εκτίμησιν ή κυβέρνησι, με τή γνώμη και τήν ευχαρίστησι και των άλλων, επ'επε και θα έκανε καλά να του δώση ένα πρσρασμο. Υπαρχου πατριώταις όπου πιστεύουν όπως ένας από τους όρους της ειρήνης θα είναι και ή παραχώρησι ο' έμιας τής γραμμής της συνθήκης του Βερολίνου. Τούτο βέβαια ή κυβέρνησι και το παλάτι δεν το πιστεύουν θα το έπιστευαν όμως, δεν είναι δύσκολο, αν είχαμε νικήσει. "Αν ο Δελιγιάννης σήμερα, κατά το συνειθισμένο σύστημα των πολιτευτών μας, εκδικιούμενος τον Ράλλη πού είχε ζητήσει τον πόλεμο όχι για άλλο τίποτα παρά για να του πάρη τή θέσι, ήθελε φωνάζει και ήθελε άπαιτήσει να μη κλεισθ ή ειρήνη χωρίς εκείνον τον όρον, δεν είναι δύσκολο να εύρισκεν υποστήριξιν άρκητή για να μεταιώσθ το κλεισιμο της ειρήνης και βάλη σε σκοτούρα τον Ράλλη, άδιάφορο αν οι Τουρκοί έρχονταν στην Αθήνα ή έμπαιναν και στον Μωριά. Ο Δελιγιάννης όμως δεν το είχαμε ως τα σήμερα, δείχνοντας με τούτο όπως είναι άνώτερος από τον αντίπαλό του. Λέω όπως ο Ράλλης είχε ζητήσει τον πόλεμο άπλως και μόνον για να αντιπολιτευθ ή και ριξή τον Δελιγιάννη, επειδή το λέν όλοι, κ' επειδή ο Ράλλης θεωρείται σαν άνθρωπος εύφυος, κ' επειδή, σύμφωνα με τους κανόνες της λογικής, μήτε ο βασιλεύς θα είχε προσκαλέσει στην κυβέρνησι του τόπου έναν άνόητον διαιρησιμενον όπου είλικρινώς και με μανία και πρώτος αυτός απ' όλους είχε ζητήσει τον πόλεμο, και τον προσηκαλέτη για ν' άντικαταστήσθ άλλου όπου ήτουν άναντιος του πολέμου κι όπου μόνον πτά ύστερα, δεν ήξερω πως, είχε γελαστεί και τον είχε κάμει. Είναι βέβαιο όπως ο καυμένος ο Δελιγιάννης απ' αρχής είδειλαζε και δεν ήθελε να κάμη τίποτα από κείνα. Ίσως επειδή ήθυμότου τή βρωμοδουλειά του 1886, άλλ' άφού τα είχαμε, πρέπει εξ ανάγκης να παραδεχτούμε όπως στα ύστερα είχε αλλάξει γνώμη κ' είχε πισθεϊ κ' αυτός, επειδή, αν δεν ήτουν έτσι (σύμφωνα πάντα με τους κανόνες της λογικής), δεν θα είχε κάμει τήν άνοησία να μείνη στη θέσι του και άναδεχθ ή μιά τέτοια ροβερήν εύθυνη πού θα έμπορούσε κλώτατα να τήν είχε φορτώσει όλη στη ράχη των αντίπαλων του. Είναι πολύ πιθανό οι αντίπαλοί του σε τέτοια περίστασι να έγύριζαν φύλλο και, λαβαίνοντας τήν έξουσία, να μη έκαναν τίποτα, αλλά και με τούτο ο Δελιγιάννης θα βρισκότουں ώρηλημένος, και ζημιωμένοι οι αντίπαλοί του.

N. S. K. (άκολουθεί).

κοινού διαθήματος, εις των εν Αθήναις πρέσβων (ο Έγγετων) εζητεί να προσληθ ή πρωτο ο βασιλεύς Γεώργιος απλώς ν' άνακαλέσθ τα στρατεύματα του και τον στόλον του να διατυπωθ ή το τελεγραφορ εν περιπτώσει άρνήσεως. Του Μουράβιερ έρωτήσαντος τήν γνώμη του άνακτοβουλίου του Βερολίνου, ο Μαρούλλ άπεκρίθη, συναιρέσει του αυτοκράτορος, ότι ή Γερμανία ήρείτο άπολύτως να παραδεχθ ή τον χωρισμόν και ότι, εν ή άρ περιπτώσει υπερίσχυεν ο χωρισμός, δεν θα συμμετετεχε του εν Αθήναις κοινού διαθήματος, Προβλέπων άρνητικήν απάντησιν της Ελλάδος, ο Μουράβιερ έπρότεινε να προσληθών ενθός οι ναυαρχοί να όρίσωσι τίνα μέτρα έξιρινον άναγκαία όπως, ενθός μετά την παρβλευσιν της ταχθείσης προθεσμίας, άποκλείσωσι τον Πειραιά ή τους άλλους ελληνικούς λιμένας, ή διακόψωσι πάσαν συγκοινωνίαν μεταξδ του ελληνικού στολίσκου και της γήσου, παρακλώσωσι πάσαν άπόπειραν επισιτισσεως και τήρησεω τήν τάξιν επί των κατεχομένων σημείων. Ο Άνστα εν τή άπαντήσει του άπεφαίετο λεπτός κατά του άποκλεισμού των ελληνικών λιμένων. Άφ' έτέρου ή Άγγλία κατώρθο να συμμετάσχωσι πάσαι αι Δυνάμεις της συμπληρωματικής διακοινώσεως προς τήν Πύλην, δι' ής εζητείτο ή βαθμιαία έλάττωσι των τουρκικών στρατευμάτων και ή συγκέντρωσι εις τα φρούρια. Ο Βισκότης Βερόστας δεν άπέκρυπε χαράν επί τή άποφάσει ταύτη. «Εδεικνύετο περίφοδος ενόπιον των υλικών και ηθικών δυσχερειών, ως θα συνέπιητο ή προσφυγή εις έκβιατικά μέτρα κατά της Ελλάδος και επρόκειτο να τδη υπερισχούσας τους συνδυασμούς, οιους θα διηκόλουον τήν οικειοθελη ύποταγήν της Ελλάδος».

Πόλεμος ή επανάστασις

Πράγματι ή Ελλάς ήδύνατο να συνθηκολογήσιν εντίμως. Διά της άντιτάσεως της Άγγλίας είχε κατορθωθ ή ν' άποκρουσθ ή περι άποκλεισμού του Πειραιώς πρότασι του Γερμανού αυτοκράτορος, να προταχθ ή άναγκώρισις της κρητικής αυτονομίας, να κωλυθ ή άποστολή τουρκικών στρατευμάτων και να ζητηθ και ή άνάκλησις των υπαρχόντων επί της γήσου. Αλλ' εν Αθήναις έδέσποζον αι άρμιαί και ο Βουρρέ έπέστελλεν ότι ή κρίσις δύο και μόνας έπεδέχετο διεξόδους, τον πόλεμον ή επανάστασιν μετά πάσων αυτης των βιαιοτήτων. Δεν ήδύνατο να εννοησιν δια τί των μέσων θα έδέσποζεν ή κυβέρνησις των παθών του όχλου, εάρ υπήκουεν απλώς άνευ όρων εις το κέλευσμα των Δυνάμεων. Η άπάντησις της ελληνικής κυβερνήσεως εις τήν κοινήν διακοινώσιν εφήρη ουχ ήττον άνοήγουσα τήν όδόν εις ειρηνικάς διαπραγματευσεις. Αλλ' ή Γερμανία έδεικνύετο άνένδοτος. «Εν ή άρ περιπτώσει ή Ελλάς ζητήσθ να έπιληφθ διαπραγματεύσεω επί τούτου ή εκείνου του όρου, ή Γερμανία δεν παραδέχεται (έλεγεν ο Μαρούλλ) ότι ή Ευρώπη δύναται, εις ό σημείων περιέστησαν τα πράγματα να στέρξη τήν έλαχίστην διαμοιβήν ιδεών προς πρό το άθρηναϊκόν άνακτοβούλιον».

Τούταντίον, ο Βισκότης Βερόστας αεν τή ήμισεία ικανοποιήσει, ήν παρέσχεη ή Ελλάς άνακαλέσασα τον στόλον της, διεβλεψε λόγον

επιτρέποντα να παραταθών αι διαπραγματευσεις και ν' αναβληθ ή προσωρινώς ή χρήσις των έκβιαστικών μέτρων».

Διαλλακτική λύσις προταθείσα υπό της Άγγλίας

Ο Σαλιουόρης προβάινεν επίσης εις άπόπειραν διαλλακτικής λύσεως. Κατ' αυτόν «το τελευταίον μέρος της ελληνικής άπαντήσεως ήτο συντεταγμένον εν διαλλακτικώ πνεύματι, το δε άθρηναϊκόν άνακτοβούλιον εφαινετο ζητούν διεξόδον εκ της θέσεως, εις ήν περιήλθεν. Ίσως δεν ήτο λοιπόν άδύνατον να μετατραπώσι τα εν Κρήτη ελληνικά στρατεύματα εις σώμα άστυνομικόν και να χρησιμεύσωσι εις ειρήνευσιν της γήσου. Ολκοθεν εννοείται, ότι δε θα κινώνται πλέον υπό τα ελληνικά χρώματα, ουδέ θα διοικώνται υπό Ελλήνων άξιωματικών. Θα ύπακούσωσι εις τους άρχηγούς των συμμαχικών στρατευμάτων και θα συχωρευθώσι προς αυτά, επιτελούτα το έργον της μη ύπαρχούσης πλέον χωροφυλακής, ής ή ύπηρεσία ειρε άναγκαιστάτη».

(άκολουθεί).

Ειδοποίησις

Ο ύποφαινόμενος λαμβάνει τήν τιμήν να γνωστοποιήσθ εις το εδγενές τούτο κοινόν ότι αναδέχεται τήν εκτέλεσιν ούσούδηποτε έργου χαρακτικής ως λ. χ. Μονογράμματα δι' ώρολόγια, ράβδους, επισκαπτηριοθήκας, μεταλλίνας σφραγίδας μετά και άνευ μελώνης, σχέδια επί ξύλου δια τυπογραφείων.

Περαιτέρω πληροφορία λαμβάνονται εν τφ χρυσοχοείφ του κ. Α. Φρέδα άπάντι του Παλαιού Θεάτρου.

Εν Κερκύρα τή 28 Ιουλίου 1897.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΙΕ
Χαράκτης

Il sottoscritto ha l'onore di far noto a questo colto pubblico che si assume d' eseguire qualunque lavoro di incisione come p. e. Monogrammi per orologi, bastoni, porta-biglietti etc. Timbri a secco e per inchiostro di metallo, stamperie in legno per tipografia.

Per informazioni rivolgersi al negozio del sig. L. Freda rimpetto al Teatro vecchio.

Corfù li 28 Luglio 1897.
GIORGIO BOURDIER
Incisore

Εις το εν τή Πόλη Ραϊμόνδου και έναγι της Έκκλησίας Άγιος Παρασκευής κείμενον οίνοπωλείον του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΡΑΔΗ εδρηγεται

ΟΙΝΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ και εκλεκτοί εις φιάλας έτών τριών, δύο και ένός εις τιμάς λίαν σφικταβατικάς.
Προσέλθετε και δοκιμάσατε
(εβ.—6)

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
(Συνέχεια, όρα προηγούμενον άρθρον).
Επίδοσις διακινώσεως
Ευχρότως και άνα ήμερον των εν Αθήναις πρέσβων αναφύοντο διαφωνίαί περί ών ο εν Βερολίφ πρεσβτης άπέσταλλε τή 2 Μαρτίου σύζητουμένων των όρων του σχεδιαζόμενου

Εις το παρὰ τήν Πύλην Σηληλαίαν κείμενον Κατάστημα του
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΠΟΝΑΤΗ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΚΑΦΦΕΣ τήν λίτραν προς Δραχ. . . 1,20
» τήν λίτραν προς Δραχ. . . 1,50
» Α' ποιότητος ή λίτρα Δρ. 1,80
ΖΑΧΧΑΡΙ τήν λίτραν προς Λεπτά 66
ΟΡΥΖΙΟΝ Α' ποιότητος ΚΑΚΩΒΑΤΕΒΟΣ
Β. » ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΑΡΩΦΑ άριθ. 1. προς Δρα. ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΕΣΦΕΡΙΟΥ